

► 'Afscheid nemen van huisdieren wordt steeds persoonlijker'

Dierencrematorium Boxtel breidt uit: 'Men komt van ver'

In het buitengebied van Boxtel, aan de rand van natuurgebied Kampina, huist al 23 jaar Dierencrematorium Midden Brabant. Een echt familiebedrijf, met inmiddels de derde generatie aan het roer. En ze gaan uitbreiden. „Vroeger was er maar één urn, nu is er keuze uit honderden.”

Maartje Spieksma

Boxtel

Nog een laatste aai over de bol, een gedicht of een tekening. Afscheid nemen van een huisdier kan net zo persoonlijk als bij een mens. „Of dat nou een parkiet, een reptiel, een hond, of zelfs een mini-paard is, dat maakt niet uit”, vertelt Maarten Maton.

Hij is de derde generatie die bij Dierencrematorium Midden Brabant aan het roer staat. „Mijn opa begon in de jaren 50 met het africhten van honden. In de jaren 60 en 70 gingen mensen steeds vaker op vakantie. Ze vroegen mijn opa of hij dan even voor hun honden wilde zorgen. Zo ontstond het dierenpension.”

Duitse verhalen in gastenboek

Matons vader nam op zijn beurt het pension over en startte in 1999 met het crematorium. „Eigenlijk ook weer vanuit de vraag van de mensen. 'Hij heeft het hier altijd zo fijn gehad, zouden jullie voor het afscheid kunnen zorgen?'”

De klanten kwamen uit heel Nederland, maar ook uit Duitsland en België. Bewijs daarvoor is terug te vinden in de gastenboeken bij de receptie, waar menig Duits verhaal in terug te lezen is. „Er waren simpelweg geen andere dierencrematoria. Maar ook nu komen mensen nog van ver, we hebben wel een goede naam opgebouwd.”

Enorme keuze

Destijds was cremeren nog heel nieuw. Niet alleen voor dieren, maar ook voor mensen was begraven nog gebruikelijker. „Er waren bijvoorbeeld nog helemaal geen urnen voor dieren. Een keramisch atelier ontwierp er een voor ons, leverbaar in vier kleuren.”

Nu is de keuze enorm. Alleen al bij Maton staan tientallen voorbeelden uitgestald: van metaal, keramiek, biologisch afbreekbaar of van hout, met een foto erin, in de vorm van het dier – „Bij honden heb je ze in allerlei verschillende rassen.” – in de vorm van een pootafdruk, een bot of een vlinder.

Maton hielp al veel mee in het pension, maar koos toch voor een

▲ maarten maton dierencrematorium boxtel

baan in de ICT. „Ik hield wel altijd al van dieren. Ik groeide ook op met veel huisdieren.” Vooral de honden: Spikey en later Netty, bleven hem bij. „Gladharige foxterriers. En we hadden ook een grote, rode kater.” Een jaar of vijf geleden kwam hij terug op zijn keuze en besloot het bedrijf toch over te nemen.

Dagelijks

Hier, aan de rand van het bos, vindt bijna iedere dag van de week wel een crematie plaats. „Steeds meer mensen kiezen voor het cremeren van hun overleden huisdier.” Begraven in de tuin blijft natuurlijk ook een optie. „Of achterlaten bij de dierenarts, voor destructie.” Al denkt Maton dat er nog maar weinig mensen zijn die voor dat laatste kiezen.

„Mensen hebben vaak een emo-

tionele band met hun huisdier. Je hebt jarenlang vol liefde voor een beestje gezorgd, dan wil je het afscheid ook zo persoonlijk mogelijk maken.”

Te druk

Vorig jaar besloot Maton te stoppen met het pension. „Mijn vader gaat richting zijn pensioen en ik kan niet overal tegelijk zijn. Ik moest echt een keuze maken. Hoe

Sommige verhalen blijven je extra bij, bijvoorbeeld als een dier nog heel jong was

– Maarten Maton

leuk het pension ook is, je bent daar echt zeven dagen in de week, 365 dagen per jaar mee bezig.” De keuze viel op het crematorium. „Je kunt echt wat betekenen voor mensen die het moeilijk hebben, het is heel dankbaar werk.”

Tegelijkertijd nam hij het besluit om te vernieuwen en uit te breiden. „Waar eerst het pension zat, zijn nu twee afscheidskamers en een wachtruimte. Soms word ik gebeld door mensen: 'Ik sta nu bij de dierenarts, mijn huisdier is net ingeslapen. Kan ik langskomen?' Dan is het wel fijn dat de mensen die al bezig zijn met afscheid nemen dat gewoon in rust af kunnen ronden.”

Meeleven

Maton schafte ook een nieuwe crematie-installatie aan. „Het gaat nu allemaal wat sneller en energie-

zuiniger. Veel mensen willen graag dezelfde dag de as alweer mee naar huis nemen.”

De as kan ook verwerkt worden in een sieraad, net als bij mensen. „Armbandjes, hangertjes. En ook hier weer in allerlei vormen.” En dat is niet alles. „Je kunt tegenwoordig ook sierraden maken met een plukje haar van het dier, of een pootafdruk in klei.”

Maton weet hoe het is om van een dier te houden. Vindt hij zijn werk dan nooit moeilijk? „Dat moet je een beetje van je af zetten. Je kunt niet bij iedere klant helemaal mee gaan in het verdriet. Sommige verhalen blijven je extra bij, bijvoorbeeld als een dier nog heel jong was of is omgekomen bij een ongeluk. Of als het een erfstuk was van een overleden opa of oma. Dan heeft het wel een extra emotionele lading.”